

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXII Wydział - Sąd Wspólnotowych Znaków Towarowych i Wzorów Przemysłowych w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jadwiga Smółcha
Protokolant:	sekr. sąd. Katarzyna Ziomek - Wawryniuk

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2015 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa (...) **GmbH w M.**

przeciwko **R. M.**

o ochronę znaków wspólnotowych

orzeka:

1. zakazuje R. M. na terytorium Wspólnoty wprowadzania do obrotu, oferowania, składowania w celu oferowania lub wprowadzania do obrotu oraz reklamowania perfum, wód toaletowych lub perfumowanych oznaczonych wspólnotowymi znakami towarowymi C. K. nr (...), C. nr (...), D. nr (...) i J.! nr (...), które nie zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez (...) GmbH w M. lub za jej zgodą, w tym:

- towarów opatrzonych wzmiankami „tester”, „demonstration”, „unbox” „no cap”, „t-box”, „nie do sprzedaży”, „not for sale” lub innym określeniem wskazującym, iż nie jest to towar w opakowaniu, w którym standartowo oferowany jest konsumentowi

- towarów bez opakowania bądź w opakowaniu zastępczym lub pogniecionym, lub bez korka

- towarów, z których bez zgody (...) GmbH w M. usunięto, zasłonięto lub w inny sposób zmodyfikowano kody identyfikacyjne towaru,

2. nakazuje R. M. umieszczenie, na jego koszt, na stronie internetowej (...) oraz na portalu (...), w treści każdej aukcji, w zakładce « Sprzedający », w sposób widoczny i czytelny bezpośrednio po otwarciu strony, czarną czcionką Times N. R. o rozmiarze conajmniej 12, na białym tle, w czarnej ramce, ogłoszenia o następującej treści : « Wyrokiem z 16 listopada 2015 r. Sąd Okręgowy w Warszawie stwierdził naruszenie przez R. M., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma « D. » R. M., praw (...) GmbH w M. do znaków wspólnotowych C. K. nr (...), C. nr (...), D. nr (...) i J.! nr (...), poprzez wprowadzanie do obrotu oznaczonych wyżej wymienionymi znakami towarów, które nie zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez (...) GmbH w M. lub za jej zgodą. Sąd zakazał R. M. dalszych naruszeń. », w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku oraz utrzymywanie tego ogłoszenia przez okres 3 miesięcy,

3. oddala powództwo w pozostałej części,

4. zasądza od R. M. na rzecz (...) GmbH w (...) 401,93 (siedemnaście tysięcy czterysta jeden 93/100) zł, tytułem zwrotu kosztów procesu

5. zwraca (...) GmbH w M. przez Skarb Państwa – Sąd Okręgowy w Warszawie 2 087,37 (dwa tysiące osiemdziesiąt siedem 37/100) zł tytułem niewykorzystanej części zaliczki na wydatki oraz 100 (sto) zł tytułem nadpłaty opłaty od wniosku w sprawie o zabezpieczenie o sygn. akt XXII GWo 40/14.

SSO Jadwiga Smołuca

Sygn. akt GWz 54/14

UZASADNIENIE

W pozwie z 6.08.2014 r. (...) GmbH w M. wniosła o:

1. zakazanie pozwanemu R. M., prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Firma (...) R. M. używania wspólnotowych znaków towarowych:

- słowno-graficznego znaku towarowego nr (...),

- słownego znaku towarowego C. nr (...),

- słowno-graficznego znaku towarowego nr (...),

- słownego znaku towarowego J.! nr (...),

polegającego na:

a. wprowadzaniu do obrotu, oferowaniu, składowaniu w celu oferowania lub wprowadzenia do obrotu oraz reklamowaniu perfum, wód toaletowych lub wód perfumowanych oznaczonych tymi znakami towarowymi, które nie zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez powoda lub za jego zgodą;

b. wprowadzaniu do obrotu, oferowaniu, składowaniu w celu oferowania lub wprowadzania do obrotu oraz reklamowaniu perfum, wód toaletowych lub perfumowanych oznaczonych tymi znakami towarowymi, które nie zostały wprowadzone do obrotu przez powódkę, określanych m.in. jako „tester”, „demonstration”, „unbox”, „no cap”, „t-box” lub jakimkolwiek innym określeniem wskazującym, iż nie jest to towar w opakowaniu, w którym standardowo oferowany jest konsumentowi lub towarów bez opakowania, bądź będących w opakowaniu zastępczym lub pogniecionym lub towarów bez korka, a w szczególności towarów zawierających na opakowaniach kartonowych lub flakonach informacje: „nie do sprzedaży” lub „not for sale”, „demonstration”, bądź „tester”;

c. wprowadzaniu do obrotu, oferowaniu, składowaniu w celu oferowania lub wprowadzania do obrotu oraz reklamowaniu perfum, wód toaletowych lub perfumowanych oznaczonych tymi znakami towarowymi, z których, bez zgody powoda usunięto, zasłonięto lub w inny sposób zmodyfikowano kody identyfikacyjne towaru;

2. zobowiązanie R. M. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą FIRMA (...) R. M. do zniszczenia, na jego koszt, w terminie 2 tygodni od dnia uprawomocnienia się wyroku towarów tj. perfum, wód toaletowych i perfumowanych oznaczonych wspólnotowym znakiem towarowym:

- słowno-graficznym nr (...),

- słownym C. nr (...),

- słowno-graficznym nr (...),

- słownym J.! nr (...), tj.

a. które nie zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez powódkę lub za jej zgodą;

b. które nie zostały wprowadzone do obrotu, tj. towarów będących testerami, określanymi także jako „tester”, „demonstration”, „unbox”, „no cap”, „t-box” lub jakimkolwiek innym określeniem wskazującym, iż nie jest to towar standardowo oferowany konsumentowi lub towarów bez opakowania, będących w opakowaniu zastępczym, pogniecionym lub towarów bez korka oznaczonych ww. znakami towarowymi, a w szczególności zawierających na opakowaniach lub flakonach informacje: „nie do sprzedaży”, „not for sale”, „demonstration”, „tester”,

c. towarów, z których, bez zgody powoda, usunięto, zasłonięto lub w inny sposób zmodyfikowano kody identyfikacyjne towaru;

3. nakazanie R. M. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą FIRMA (...) R. M. podania do publicznej wiadomości informacji o orzeczeniu wydanym w niniejszej sprawie przez umieszczenie na stronie internetowej (...) oraz w opisach aukcji na portalu (...), na jego koszt, w sposób widoczny i czytelny bezpośrednio po otwarciu tej strony, w wymiarze co najmniej 1/3 widoku ekranu, czarną czcionką na białym tle ogłoszenia o następującej treści:

„Wyrokiem z dnia [...] Sąd Okręgowy w Warszawie zakazał R. M. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą FIRMA (...) R. M. wprowadzania do obrotu, oferowania, składowania w celu oferowania lub wprowadzania do obrotu oraz reklamowania perfum, wód toaletowych i perfumowanych oznaczonych znakiem towarowym C. K. nr (...), C. nr (...), D. nr (...), J.! nr (...), tj.:

a. towarów, które nie zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnioną - (...) GmbH z siedzibą w M. lub za jej zgodą,

b. towarów określanych jako „tester”, „demonstration”, „unbox”, „no cap”, „t-box” lub jakimkolwiek innym określeniem wskazującym, iż nie jest to towar standardowo oferowany konsumentowi lub towarów bez opakowania, będących w opakowaniu zastępczym, pogniecionym lub towarów bez korka oznaczonych ww. znakami towarowymi.”,

c. towarów, z których, bez zgody (...) GmbH, usunięto, zasłonięto lub w inny sposób zmodyfikowano kody identyfikacyjne towaru”,

w terminie 2 tygodni od dnia uprawomocnienia się wyroku i utrzymywanie tego ogłoszenia nieprzerwanie przez okres 1 miesiąca albo zobowiązanie K. K. (2) do podania do publicznej wiadomości części albo całości orzeczenia lub informacji o orzeczeniu wydanym w niniejszej sprawie w sposób i w zakresie określonym przez Sąd:

Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania wraz z kosztami postępowania zabezpieczającego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych. (k. 2-118)

R. M. wniósł o oddalenie powództwa i zwrot kosztów procesu. (k.128-154)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) GmbH z siedzibą w M. jest producentem perfum, wód toaletowych i perfumowanych, uprawnionym jako licencjobiorca do używania na całym świecie:

- słowno-graficznego wspólnotowego znaku towarowego zarejestrowanego 27.10.1998 r. w Urzędzie Harmonizacji Rynku Wewnętrznego ((...)) w A. pod numerem (...), chronionego do 1.04.2016 r. m.in. dla towarów w klasie 3 klasyfikacji nicejskiej (kosmetyki i zapachy, perfumy), na mocy licencji udzielonej przez uprawnionego C. K. (...) z siedzibą w N.;

- słownego wspólnotowego znaku towarowego C., zarejestrowanego w (...) 21.09.2005 r. pod numerem (...), chronionego do 5.03.2024 r. m.in. dla towarów w klasie 3 klasyfikacji nicejskiej (perfum, wód toaletowych i perfumowanych), na mocy licencji udzielonej przez uprawnionego C. société par actions simplifiée w P.;

- słowno-graficznego wspólnotowego znaku towarowego zarejestrowanego w (...) 7.11.2005 r. pod numerem (...), chronionego do 07.11.2015 r. m.in. dla towarów w klasie 3 klasyfikacji nicejskiej (kosmetyki i zapachy, perfumy), na mocy licencji udzielonej przez uprawnionego (...) S.A. we F.;

- słownego wspólnotowego znaku towarowego J.! zarejestrowanego w (...) 7.11.2003 r. pod numerem (...), chronionego do 24.07.2022 r. dla towarów w klasie 3 klasyfikacji nicejskiej (perfum, wód toaletowych i perfumowanych), na mocy licencji udzielonej przez uprawnionego C. (...) V. w H..

Powódka upoważniona została przez właścicieli ww. znaków do wnoszenia i popierania we własnym imieniu wszystkich wniosków i pozwów związanych z naruszeniem ich praw wyłącznych. (dowód: wydruki z bazy (...) k.24-25, 31-34, 45-47, 54-58, oświadczenia uprawnionych k.26-30, 35-44, 48-53, 59-62, potwierdzenie udzielenia licencji k. 384-391, 400-404, wydruk z rejestru k. 392-398, 399, 405-413)

Działalność handlowa (...) GmbH jest realizowana w ramach międzynarodowej grupy C., do której należy m.in. (...) spółka z o.o. w W.. Produkty kosmetyczne w opakowaniach opatrzone wspólnotowymi znakami towarowymi C. K., C., D. i J.! wprowadzane są do obrotu w oparciu o selektywny system dystrybucji, z zastosowaniem jednolitych wzorców umownych, zawierających ograniczenia terytorialne, które nakładają zakaz nabywania lub zbywania towarów opatrzone tymi znakami przez dystrybutorów z (...) dystrybutorom spoza (...), a także przez dystrybutorów spoza (...) dystrybutorom z (...). Taki kształt zobowiązań dystrybutorów służyć ma w jej zamierzeniu realizacji praw (...) GmbH do wyłącznego decydowania o miejscu i czasie wprowadzenia do obrotu każdego egzemplarza opatrzonego znakiem towaru. Zobowiązania określone w umowach zawieranych przez powódkę z dystrybutorami wskazują na brak zgody na wprowadzanie do obrotu po raz pierwszy i oferowanie towarów oznaczonych C. K., C., D. lub J.! na obszarze (...) jeżeli nie były tam one przeznaczone do sprzedaży. (dowód: umowa dystrybucyjna k.63-76, 439-456, 526-541). Dystrybutorom nabywającym u niej pełnowartościowe produkty perfumeryjne powódka oferuje za symboliczną cenę testery, które zwyczajowo umieszcza w odmiennych opakowaniach szklanych i kartonowych z wyraźnymi napisami „tester”. Testery są dostępne dla dystrybutorów tylko jako uzupełnienie zamawianych produktów podstawowych, natomiast C. nigdy nie prowadziła osobnej sprzedaży testerów. W umowach zawieranych z dystrybutorami powódka zastrzega, że materiały reklamowe, promocyjne, w tym egzemplarze pokazowe „testery”, które są udostępniane dystrybutorom, pozostają własnością uprawnionej i mogą być wykorzystywane tylko w celu promowania sprzedaży produktów na określonym w umowie terytorium. (dowód: zeznania świadka J. K. k.484-485, umowa dystrybucyjna k. 439-456, porozumienie k. 457-458)

Powódka dba o wysoką jakość oferowanych przez nią kosmetyków i dąży do zapewnienia odbiorcom jak najlepszych standardów obsługi. Sprzedaż odbywa się za pośrednictwem autoryzowanych sieci perfumerii, które zobowiązane są do szczególnej dbałości o renomę znaków C. K., C., D. i J.! oraz o luksusowy charakter towarów nimi opatrzone. Od swoich partnerów handlowych (...) GmbH wymaga spełnienia określonych wymogów organizacyjnych, m.in. co do lokalizacji, działań marketingowych, sposobu prezentacji towaru oraz zapewnienia wysokiej jakości standardów obsługi klienta. (dowód: umowa dystrybucyjna k.63-76, zeznania świadka G. B. k. 360-362,).

(...) GmbH umieszcza na opakowaniach każdego z oferowanych przez nią wyrobów perfumeryjnych numer partii lub kod identyfikacyjny, co umożliwia jej wycofanie z rynku wadliwego egzemplarza oraz zwalczanie naruszeń znaków towarowych związanych z niedozwolonym importem spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Wyroby perfumeryjne w opakowaniach ze znakami towarowymi C. K., C., D. i J.! opatrzone są kodem nadawanym indywidualnie poszczególnym egzemplarzom. Kod składający się z 10 cyfr, poprzedzonych kombinacją literowo-cyfrową, umieszczany jest na spodzie tekturowego opakowania, a w niektórych przypadkach również na spodzie szklanej buteleczki. Kombinacja literowo-cyfrowa podlega rejestracji w bazie danych uprawnionej, pozwalając stwierdzić: gdzie i kiedy dany towar został wyprodukowany, kiedy i do jakiego podmiotu został dostarczony, na jaki

rynek został dostarczony, tj. gdzie został wprowadzony po raz pierwszy do obrotu, a także dokładne dane odbiorcy. (dowód: oświadczenie k.113-114, zeznania świadka G. B. k. 360-362, zeznania świadka E. L. k. 362-364)

R. M. prowadzi działalność gospodarczą, pod firmą Firma (...) R. M., w zakresie sprzedaży detalicznej artykułów używanych prowadzonej w wyspecjalizowanych sklepach. (dowód: wydruk z (...) k. 77). Pozwany za pośrednictwem strony internetowej (...) oraz za pośrednictwem portalu aukcyjnego www(...), prowadzi sprzedaż perfum, wód toaletowych. W jego ofercie znajdują się m.in. towary oznaczone znakami towarowymi C. K., C., D. i J.!, które zostały wprowadzone na rynek (...) bez wiedzy i zgody uprawnionych oraz tzw. testery nieprzeznaczone do sprzedaży, również wprowadzone na rynek bez wiedzy i zgody uprawnionych. Produkt, kupiony przez powoda od pozwanego w ramach tzw. zakupu kontrolnego, został zidentyfikowany jako towar wprowadzony przez powoda po raz pierwszy do obrotu w USA. (dowód: wydruki ze stron internetowych k. 78-79, 95-99, 103-105, 115-118, protokół notarialny k. 80-86, oświadczenie k. 100, 106, 110, fotografie k. 101, 107-108, 111, rachunek k. 102, faktury k. 109, 112; zeznania świadka E. L. k. 362-364)

Pozwany nie należy do autoryzowanych dystrybutorów produktów powódki i nie jest też partnerem handlowym innego podmiotu z grupy C.. (bezsporne - tak też zeznania R. M. k.485-486, korespondencja k.87-92, 93-94, zeznania świadka G. B. k. 360-362,)

Czyniąc ustalenia faktyczne sąd oparł się na dowodach z dokumentów, wydrukach ze stron internetowych, fotografiach i dowodach rzeczowych, a także na, niebudzących wątpliwości sądu co do ich wiarygodności, zeznaniach pozwanego i świadka J. K.. Ponadto sąd wziął również pod uwagę zeznania świadków E. L. i G. Baumgartnera, które są spójne oraz korespondują z materiałem dowodowym sprawy w postaci dokumentów.

Pozwany nie wykazał w tym postępowaniu, że powódka sprzedaje swe towary w systemie dystrybucji, który może prowadzić do powstania realnego niebezpieczeństwa podziału rynków krajowych. Samo tylko zgłoszenie zarzutu, niepoparte żadnymi twierdzeniami o okolicznościach faktycznych, a tym bardziej dowodami nie może być uznane za wystarczające do przerzucenia na powódkę obowiązku udowodnienia, że w odniesieniu do wszystkich zakwestionowanych towarów nie doszło do wyczerpania praw do wspólnotowych znaków towarowych C. K., C., D. i J.!. Pozwany nie udowodnił wyczerpania praw do spornych znaków towarowych w odniesieniu do każdego z oferowanych przezeń i wprowadzanych do obrotu produktów kosmetycznych C. K., C., D. i J.!, nie wskazał poprzednich posiadaczy konkretnych wyrobów perfumeryjnych, czasu i miejsca wprowadzenia ich do obrotu po raz pierwszy, a nade wszystko okoliczności w jakich nastąpić miało wyczerpanie praw do znaków towarowych. Nie wykazał wyrażenia przez powódkę zgody na wprowadzenie do obrotu testerów. W sytuacji usunięcia, bez zgody uprawnionych do znaków, numerów identyfikacyjnych z produktów oferowanych przez pozwanego, nałożenie na (...) GmbH obowiązku udowodnienia niewyczerpania praw do wspólnotowych znaków towarowych C. K., C., D. i J.! w istocie pozbawiałoby właścicieli tych znaków możliwości uzyskania efektywnej ochrony przed naruszeniami, pomimo że poczynili oni starania by umieścić na produktach dane, które pozwalają na ustalenie miejsca wprowadzenia produktu do obrotu. Zeznania pozwanego, jak też przedstawione przez niego dokumenty, nie wykazały braku bezprawności, a w szczególności nie wynikało z nich wyczerpanie praw właścicieli wspólnotowych znaków towarowych C. K., C., D. i J.!. Faktury złożone przez pozwanego albo pochodziły z okresu późniejszego niż daty dokonanych przez powoda zakupów kontrolnych albo nie było w nich wymienionych nazw produktów, które były przedmiotem tych zakupów. Tym samym pozwany w ogóle nie wykazał źródła nabycia produktów naruszających prawa do znaków i w konsekwencji nie udowodnił, że doszło do wyczerpania prawa w odniesieniu do tych produktów. Ewentualna dobra wiara, czy niezawinienie naruszcyciela nie znosi bezprawności i nie stanowi przesłanki do odstąpienia od zastosowania sankcji zakazowych.

Sąd zważył, co następuje:

Wspólnotowy znak towarowy jest jednolitym tytułem ochronnym funkcjonującym obecnie w oparciu o unormowania rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z 26/02/2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (wersja ujednolicona), które całościowo reguluje zasady rejestracji, wynikające z niej prawa oraz ich ochronę. Przepisy o charakterze materialno-prawnym rozporządzenia, jako część *acquis communautaire* stanowią element polskiego

porządku prawnego, znajdując bezpośrednie zastosowanie. W większości są one powtórzeniem regulacji zawartych w Pierwszej Dyrektywie Rady nr 89/104/EWG z 21/12/1989 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych. (Dz.U 1989 L40 str.1) Implementująca ją ustawa Prawo własności przemysłowej znajduje zastosowanie wyłącznie tam, gdzie brak jest odpowiedniego unormowania w rozporządzeniu, w szczególności w zakresie w jakim odsyła ono do przepisów prawa krajowego.

Z art. 9 rozporządzenia wynika prawo właściciela wyłącznego i niezakłóconego używania zarejestrowanego wspólnotowego znaku towarowego oraz zakazywania innym osobom, niemającym jego zgody, używania w obrocie:

a. identycznego ze znakiem oznaczenia dla identycznych towarów lub usług;

b. oznaczenia, gdy, z powodu jego identyczności lub podobieństwa do znaku oraz identyczności albo podobieństwa towarów lub usług, których dotyczy ten znak i oznaczenie, istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd opinii publicznej, które obejmuje także prawdopodobieństwo ich skojarzenia;

c. oznaczenia identycznego lub podobnego do znaku w odniesieniu do towarów lub usług, które nie są podobne do tych, dla których zarejestrowano znak, w przypadku gdy cieszy się on renomą w Unii Europejskiej i gdy używanie oznaczenia bez uzasadnionej przyczyny przysparza naruszcycielowi nienależną korzyść albo jest szkodliwe dla odróżniającego charakteru lub renomy wspólnotowego znaku towarowego. (ust.1)

Wspólnotowy znak towarowy może być przedmiotem licencji udzielonej w odniesieniu do niektórych lub wszystkich towarów lub usług, dla których znak zarejestrowano w całej Unii Europejskiej lub w jej części. Licencja może być wyłączna lub niewyłączna. (art. 22 ust. 1) O ile strony umowy nie postanowiły inaczej, licencjobiorca może wystąpić z powództwem o naruszenie wspólnotowego znaku towarowego wyłącznie za zgodą właściciela znaku. Licencjobiorca wyłączny może wszcząć takie postępowanie, tylko wtedy, gdy właściciel znaku, po otrzymaniu oficjalnego wezwania, nie wytacza powództwa we właściwym terminie. (ust. 3) Dla oceny legitymacji czynnej licencjobiorcy decydujące są więc postanowienia umowy. W ich braku, konieczne jest przedstawienie oświadczenia o wyrażeniu przez właściciela znaku zgody na wystąpienie przez licencjobiorcę niewyłącznego z pozwem o ochronę znaku.

W niniejszej sprawie pozwany zakwestionował legitymację czynną (...) GmbH, jej uprawnienie do żądania ochrony przed naruszeniami wspólnotowych znaków towarowych C. K., C., D. i J.!. Przeprowadzone dowody z dokumentów urzędowych (świadczenia rejestracji i odpisy z rejestrów handlowych dotyczących uprawnionych spółek), wydruki ze stron internetowych (informacje z bazy (...) potwierdzające aktualny stan prawny) oraz dokumenty prywatne (oświadczenia o udzieleniu licencji i wyrażeniu zgody na dochodzenie na drodze sądowej roszczeń wynikających z naruszenia praw do znaków towarowych oraz potwierdzenia udzielenia licencji przez poszczególnych właścicieli znaków towarowych) są wystarczające dla stwierdzenia, że powódka może skutecznie żądać zakazania R. M. naruszeń praw wyłącznych C. (...).V., C. S., (...) S.A. Przepisy rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego nie wymagają zachowania szczególnej formy umowy licencyjnej lub oświadczeń składanych stosownie do art. 22. Oceniając skuteczność nabycia przez licencjobiorcę uprawnienia do występowania na drogę sądową przeciwko naruszcycielowi należy uwzględnić to, że właścicielami znaków towarowych są osoby mające siedzibę lub miejsce zamieszkania w różnych krajach i prowadzące działalność gospodarczą w ramach różnych porządków prawnych, stąd przykładanie do nich krajowych reguł nie może być uznane za prawidłowe. Celem regulacji wspólnotowej jest udzielenie efektywnej ochrony rejestrowanych przez (...) znaków towarowych, wobec czego sądy poszczególnych państw członkowskich Unii Europejskiej nie mogą stawiać niewynikających z rozporządzenia wymogów, które by tę ochronę ograniczały lub wręcz pozbawiały jej uprawnionego. Uprawnienia (...) GmbH wielokrotnie były przedmiotem weryfikacji przez tutejszy sąd i Sąd Apelacyjny w Warszawie, samo zatem zaprzeczenie przez pozwanego skuteczności udzielenia licencji, bez wskazania konkretnych zarzutów, a w szczególności bez odwołania się do aktualnych oświadczeń (potwierdzeń licencji) C. (...).V., C. S., (...) S.A., nie może skutkować podważeniem legitymacji czynnej powódki. Przepisy procedury polskiej, znajdujące w tym przypadku zastosowanie, nie znają pojęcia dowodu negatywnego, pozwany nie może więc skutecznie żądać od (...) GmbH udowodnienia, że umowy licencyjne, na które się ona powołuje, nie zostały rozwiązane. Powódka jako licencjobiorca niewyłączny, uprawniony do używania

wspólnotowych znaków towarowych C. K., C., D. i J.! dla wyrobów perfumeryjnych, może występować na drogę sądową przeciwko naruszcicielom, a zgłoszony przez pozwanego zarzut braku legitymacji czynnej nie może skutkować oddaleniem powództwa.

Bezsporne jest, że pozwany prowadzi sprzedaż wód toaletowych i perfumowanych opatrzonych znakami towarowymi C. K., C., D. i J.!, identycznymi z zarejestrowanymi na rzecz C. (...)V., C. S., (...) S.A. Powód wykazał, że wśród towarów oferowanych przez pozwanego do sprzedaży znajdują się produkty, które zostały wprowadzone do obrotu przez uprawnionego poza obszarem (...), produkty z których usunięto nanoszone przez uprawnionego numery identyfikacyjne oraz tzw. testery. Spór zasadniczo dotyczył kwestii zakwalifikowania działań pozwanego jako naruszenie wyłączności używania wspólnotowych znaków towarowych C. K., C., D. i J.! dla wyrobów perfumeryjnych. Co do zasady to na uprawnionym lub licencjodawcy, jako osobie występującej o ochronę znaku przed naruszeniami spoczywa ciężar udowodnienia wyłączności powoda używania wspólnotowego znaku towarowego oraz podejmowania przez pozwanego bezprawnych działań mieszczących się w zakresie tej wyłączności. Jeżeli jednak pozwany – przyznając fakt używania znaków towarowych - twierdzi, że doszło do wyczerpania prawa, to on powinien dowieść, iż opatrzone znakami towary zostały po raz pierwszy wprowadzone do obrotu przez uprawnionego lub za jego zgodą w Europejskim Obszarze Gospodarczym. (art. 6 k.c.) Dla sformułowania i postawienia zarzutu naruszenia praw o znaku towarowego wystarczające jest przy tym stwierdzenie pojedynczego przypadku wkroczenia przez pozwanego w sferę wyłączności uprawnionego. W niniejszej sprawie powódka formułuje zarzuty dotyczące oferowania i wprowadzania przez pozwanego do obrotu wyrobów perfumeryjnych w opakowaniach opatrzonych wspólnotowymi znakami towarowymi C. K., C., D. i J.!, w tym wyrobów w opakowaniach z napisem tester lub demonstration, bez opakowania kartonowego, bez korka, co do których nie nastąpiło wyczerpanie praw wyłącznych C. (...)V., C. S., (...) S.A., a także praw licencjodawcy (...) GmbH.

Art. 13 rozporządzenia stanowi w ust. 1, że wspólnotowy znak towarowy nie uprawnia właściciela do zakazywania jego używania w odniesieniu do towarów, które zostały wprowadzone do obrotu na terytorium (...) pod tym znakiem przez właściciela lub za jego zgodą. Od dawna utrwalony jest pogląd o wyłącznym uprawnieniu właściciela do decydowania o pierwszym wprowadzeniu opatrzonym nim towaru do obrotu w określonym czasie i miejscu. (np. wyroki Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z 16/07/1998 r. w sprawie C-355/96 S., z 1/07/1999 r. w sprawie C-173/98 A. M. D. et F., z 20/11/2001 r. w połączonych sprawach C-414/99 do C-416/99 Z. D., a ostatnio np. wyrok z 14/07/2011 r. w sprawie C-46/10 V. G.).

W wyroku z 3/06/2010 r. w sprawie C-127/09 (...) vs S. (...) Trybunał stwierdził, że wyczerpanie praw przyznanych przez znak towarowy ma miejsce tylko wtedy, gdy właściciel udzielił – w sposób wyraźny – zgody na wprowadzenie do obrotu w (...) towarów, w stosunku do których powołano się na wyczerpanie. Zgoda taka musi jednak zostać wyrażona w sposób pozytywny (consent must be expressed positively), a czynniki brane pod uwagę przy ustalaniu dorozumianej zgody muszą jednoznacznie świadczyć o tym, że uprawniony rzekł się jakiegokolwiek intencji wykonywania swego prawa wyłącznego. To na importerze ciąży obowiązek udowodnienia przed sądem istnienia zgody, uprawniony zaś nie musi dowodzić jej braku. Zgody dorozumianej nie można stwierdzić tylko na tej podstawie, że:

- a. uprawniony nie zakomunikował wszystkim dalszym nabywcom towarów wprowadzonych na rynek poza (...), że sprzeciwia się sprzedaży tych towarów wewnątrz (...),
- b. towary nie są oznaczone ostrzeżeniem, informującym o zakazie ich sprzedaży w (...),
- c. uprawniony przeniósł własność towarów, oznaczonych jego znakiem towarowym, bez żadnego zastrzeżenia umownego, oraz że, według prawa właściwego dla danej umowy, przeniesione prawo własności obejmuje, przy braku takich zastrzeżeń, nieograniczone prawo odsprzedaży lub, w końcu, prawo dalszej sprzedaży towarów wewnątrz (...).

Udzielając odpowiedzi na pytanie sądu krajowego, w wyroku wydanym w połączonych sprawach C-414/99, C-415/99 i C-416/99 (...) SA vs. A (...) Ltd, L. S. & Co and L. S. (UK) Ltd vs. T. S., T. plc (...) Ltd, Trybunał stwierdził, że dla wyczerpania praw wyłącznych nie ma znaczenia fakt, że importer towarów opatrzonych znakiem nie jest świadomy, iż uprawniony z prawa ochronnego sprzeciwia się wprowadzaniu tych towarów na rynek wewnątrz (...) lub ich

sprzedaży na tym obszarze przez podmioty inne niż autoryzowani sprzedawcy detaliczni, lub autoryzowani sprzedawcy detaliczni lub hurtowi nie nałożyli na osoby nabywające od nich towary ograniczeń umownych, chociaż zostali o takiej konieczności poinformowani przez uprawnionego. (por. T. Sieniow Rozkład ciężaru dowodu w sprawach importu równoległego LEX, J. Sozański Własność intelektualna i przemysłowa w Unii Europejskiej, Wydawnictwo Iuris, Warszawa 2008, s.115).

Trybunał wielokrotnie podkreślał, że tylko zgoda uprawnionego z rejestracji na wprowadzenie towarów do obrotu wewnątrz Wspólnoty decyduje o tym, czy doszło do wyczerpania prawa z rejestracji. Tylko pozytywne ustalenie istnienia zgody jest rozstrzygającym kryterium przesądzającym o wyczerpaniu. (por. M. Lampart Glosa do wyroku TS z dnia 8 kwietnia 2003 r. C-244/00 LEX) W przypadku wprowadzenia do obrotu towarów poza obszarem wspólnotowym nie nastąpi skutek w postaci wyczerpania prawa wyłącznego, w związku z tym powołanie się przez pozwanego na taką okoliczność nie będzie skuteczne. (por. wyrok ETS z 15/10/2009 r. w sprawie nr C-324/08 Makro v. Diesel)

Za bezprawne należy uznać także działanie polegające na oferowaniu wyrobów perfumeryjnych, które nie były przeznaczone do sprzedaży, na których opakowaniach zamieszczona została informacja o treści: demonstration lub tester. Za takim rozstrzygnięciem przemawiają tezy zawarte w wyroku wydanym w sprawie C-127/09. Odpowiadając na pytanie prejudycjalne O. N. Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że gdy dystrybutorom związanym umową z uprawnionym do znaku towarowego udostępniane są – bez przeniesienia własności i z zastrzeżeniem zakazu sprzedaży testery perfum, tak aby ich potencjalni klienci mogli wypróbować towar, gdy uprawniony może w każdej chwili żądać zwrotu towaru, a jego wygląd wyraźnie różni się od flakonów perfum zwykle stosowanych przez uprawnionego. Fakt, że testery stanowią flakony perfum opatrzone wzmiankami tester i nieprzeznaczone do sprzedaży sprzeciwia się, w braku dowodów przeciwnych, stwierdzeniu istnienia dorozumianej zgody uprawnionego na ich wprowadzenie do obrotu.

R. M. nie sprostął wymogom udowodnienia wyczerpania praw do znaków towarowych C. K., C., D. i J.!, podczas gdy zgoda uprawnionego na wprowadzenie do obrotu towaru w (...), wyrażona w sposób wyraźny lub dorozumiany, powinna być udowodniona przez przedsiębiorcę, który się na nią powołuje. (pkt 29 wyroku w sprawie C-127/09, pkt 46, 54 i 58 wyroku w sprawach Z. D. i L. S. oraz pkt 34 wyroku z 8/04/2003 r. w sprawie C-244/00 V. D.). W żadnym wypadku nie może być ona domniemywana. Ponadto, do wyczerpania prawa względem kwestionowanych produktów nie wystarczy także zgoda na wprowadzenie do obrotu towarów z nimi identycznych. Fakt udzielenia zgody musi zostać udowodniony w odniesieniu do konkretnych egzemplarzy towaru z chronionym znakiem. (por. wyrok w sprawie C-173/98)

W okolicznościach niniejszej sprawy następuje odwrócenie ciężaru dowodu, zgodnie z tezami wyroku wydanego przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości w sprawie C-244/00 V. D.. Czytamy w nim m.in., że reguła dowodowa, zgodnie z którą pozwany, podnoszący na swoją obronę zarzut wyczerpania prawa z rejestracji, powinien wykazać jego przesłanki, jest zgodna z prawem wspólnotowym, w szczególności art. 5 i 7 pierwszej dyrektywy Rady nr 89/104/EWG z 21/12/1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych, zmienionej umową międzynarodową z 2/05/1992 r. o utworzeniu Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Jednakże, wymogi wynikające z konieczności ochrony swobody przepływu towarów unormowanej, min. z art. 28 i 30 TWE, mogą prowadzić do potrzeby modyfikacji tej reguły. Gdy pozwany wykaże istnienie realnego niebezpieczeństwa podziału rynków krajowych, w szczególności, gdy uprawniony z rejestracji wprowadza do obrotu w (...) swoje towary w systemie dystrybucji wyłącznej, wtedy to on zobowiązany jest przedstawić dowód, iż zostały one pierwotnie wprowadzone do obrotu przez niego lub za jego zgodą poza (...). Jeżeli powód dostarczy taki dowód, pozwany ma obowiązek wykazać, że uprawniony do znaku wyraził zgodę na ich dalszy zbył w (...).

Pozwany stoi na stanowisku, że (...) GmbH sprzedaje wyroby perfumeryjne w systemie dystrybucji selektywnej, niemniej jednak zarzucając jej działania zmierzające do podziału rynku lub stosowanie innych praktyk niekonkurencyjnych, twierdzenia tego nie popiera konkretnymi faktami, a tym bardziej dowodami. Nie można zatem uznać, że ciężar udowodnienia braku wyczerpania praw wyłącznych do wspólnotowych znaków towarowych C. K., C., D. i J.!, spoczywa w tym przypadku na powódce. W udowodnionym przez C. Germany GmbH przypadku

wprowadzenia do obrotu wody toaletowej w opakowaniu ze znakiem towarowym C. K. , z kodem identyfikacyjnym, dzięki któremu ustalono, że została ona wprowadzona do obrotu po raz pierwszy w 2012 r. w Stanach Zjednoczonych, pozwany nie wyjaśnił, gdzie, kiedy i od kogo ją nabył, ani tego, czy powódka lub, za jej zgodą, inna osoba wprowadziła ten konkretny towar do obrotu w (...). Zgodnie z regułą wyrażoną w wyroku V. D. , jeżeli uprawniony do znaku towarowego wykáže, że towary zostały pierwotnie wprowadzone do obrotu przez niego lub za jego zgodą poza Europejskim Obszarem Gospodarczym, to pozwany podnoszący zarzut wyczerpania prawa do znaku towarowego jest zobowiązany udowodnić, że uprawniony do znaku towarowego wyraził zgodę na dalszą sprzedaż tych towarów w Europejskim Obszarze Gospodarczym. Zaniechanie przedstawienia przez pozwanego wyjaśnień i dowodów w tym zakresie doprowadziło do uznania, że w tym konkretnym przypadku R. M. sprzedał w Polsce towar ze znakiem towarowym C. K., wkraczając w sferę wyłączności uprawnionych.A

Wyrok wydany w sprawie V. D. ma zasadnicze znaczenie dla dowodzenia zasadności zarzutu naruszenia praw do znaków towarowych. W sytuacji, gdy uprawniona stosuje system dystrybucji, który nie godzi w podstawowe zasady funkcjonowania Unii Europejskiej, nie ma podstaw do pozbawiania jej ochrony lub formułowania dodatkowych wymogów co do wykazania wyczerpania. Wykazaniem spełnienia przesłanek z art. 13 zainteresowany jest domniemany naruszciciel, który nie tylko z faktu tego wywodzi dla siebie skutki prawne (art. 6 k.c.) ale także dysponuje dowodem, czy choćby informacją o dowodach na pierwsze wprowadzenie do obrotu zakwestionowanego towaru przez uprawnionego ze znaku lub za jego zgodą. Bez trudności może więc taki dowód przedstawić i powinien to uczynić, aby zwolnić się z odpowiedzialności za naruszenie.

Dowodu wyczerpania nie zaoferowano w tym postępowaniu. Wskazanie podmiotów, od których pozwany nabywa wyroby perfumeryjne i złożenie przezeń spisu faktur (k.139-144) ogólnie tylko wskazujących jedynie jakich towarów dotyczą oraz fotografii opakowań (k. 145-153), jak i samych opakowań, nie może skutecznie zaprzeczyć zasadności stawianego R. M. zarzutu bezprawnego używania wspólnotowych znaków towarowych C. K., C., D. i J.!, Nawet jeśli sporne towary zostały przez pozwanego nabyte na terenie Unii Europejskiej to nie jest to równoznaczne z wyczerpaniem praw do wspólnotowych znaków towarowych C. K., C., D. i J.!, skoro powódka przeczy ich sprzedaży R. M., a pozwany nie wyjaśnia i nie dowodzi okoliczności wprowadzenia do obrotu opatrzonych znakami towarów w (...) po raz pierwszy przez uprawnionych lub za ich zgodą. Wprowadzenie po raz pierwszy do obrotu w (...) bez zgody uprawnionego, towaru opatrzono jego znakiem, skutkuje odpowiedzialnością za naruszenie prawa wyłącznego zarówno importera, jak i każdego kolejnego podmiotu oferującego, reklamującego, czy składującego w tych celach towar. Nabycie przez pozwanego spornych wyrobów perfumeryjnych na terytorium (...), od przedsiębiorcy nie należącego do sieci dystrybucyjnej (...) GmbH nie ma znaczenia dla oceny działań pozwanego, jako bezprawnych.

Powódka należycie udowodniła, że pozwany bezprawnie używa licencjonowanych przez nią wspólnotowych znaków towarowych zarówno w odniesieniu do wyrobów perfumeryjnych, które nie zostały po raz pierwszy wprowadzone do obrotu w (...) przez uprawnionych lub za ich zgodą, w tym tych na których opakowaniach zasłonięty został kod identyfikacyjny, jak i w odniesieniu do testerów, które nigdy nie były wprowadzane do obrotu z przeznaczeniem do ich odsprzedaży, a jedynie w celu umożliwienia dystrybutorom prezentacji próbek kosmetyków zainteresowanych ich nabyciem konsumentom.

Oferowanie wyrobów perfumeryjnych ze znakami C. K., C., D. i J.! zostało udowodnione przez stronę powodową faktem zakupu wody toaletowej, a także liczne informacje handlowe zachęcające do nabycia towarów po znacznie obniżonych cenach, opisywanych jako „tester” czy „unbox”. Także w odniesieniu do nich nie ma żadnych dowodów wyczerpania praw do znaków towarowych, a w szczególności dowodów, że uprawnieni wyrazili zgodę na wprowadzenie ich do obrotu. R. M. przyznał, że sprzedawał kwestionowane wyroby perfumeryjne, które nabywał min. od firmy (...), która w jego przekonaniu miała być oficjalnym dystrybutorem powódki. Okoliczność ta nie została jednak przez pozwanego udowodniona. Pozwany miał możliwość zgłoszenia na tę okoliczność stosownych dowodów np. z przesłuchania pracowników lub właścicieli tej firmy, czego zaniechał. Niewiedza pozwanego o generalnym braku zgody powódki na odsprzedaż testerów nie może pozwanego zwalniać z odpowiedzialności za naruszenie.

Oferowanie ich narusza nie tylko prawa wyłączne właścicieli znaków towarowych i licencjobiorcy, ale także dobre obyczaje handlowe i interesy konsumentów, którzy powinni korzystać z nich za darmo.

Pozwany nie wykazał, że od powódki lub od innego uprawnionego krajowego dystrybutora nabył zakwestionowane towary, że z zawartej ze zbywcą umowy wynikało jego uprawnienie do odsprzedaży testerów i wyrobów perfumeryjnych C. K., C., D. i J.!, których opakowanie mogło zasadniczo obniżyć dobrą ocenę jakości produktów, reklamowanych przez (...) GmbH jako luksusowe. Nawet gdyby doszło do wyczerpania prawa do znaku towarowego, powódka może się sprzeciwić odsprzedaży za obniżoną cenę wyrobów bez opakowania, korka lub kodu identyfikacyjnego, ponieważ działania te mogłyby negatywnie wpływać na renomę znaków towarowych C. K., C., D. i J.! Zgodnie z ust. 2 art. 13, wyłączenie z ust. 1 nie ma zastosowania jeżeli właściciel ma prawnie uzasadnione powody, aby sprzeciwić się dalszemu obrotowi towarami, w szczególności jeżeli stan towarów ulega zmianie lub pogorszeniu po ich wprowadzeniu do obrotu.

Ze swej strony, pozwany, na którym spoczywał ciężar dowodu (stosownie do zasady z art. 6 k.c.) nie przedstawił dowodów mogących potwierdzić tezę o braku bezprawności jego działań, mających oparcie w stwierdzeniu, że powódka sprzedaje i zgadza się na odsprzedaż towarów będących testerami, oznaczonych jako „tester” lub „demonstration” (por. wyrok ETS w sprawie L’ O. C.-324/09). Sąd uznał, że i w tym przypadku nie doszło do wyczerpania praw do znaków towarowych, a zatem R. M. dopuszcza się zarzucanego mu naruszenia praw wyłącznych C. (...).V., C. S., (...) S.A., a także praw licencjobiorcy (...) GmbH. Odmiennej oceny nie może usprawiedliwiać powoływana powszechna praktyka rynkowa odsprzedaży testerów po niższych niż żądane za pełnowartościowe wyroby cenach.

Art. 9 rozporządzenia przyznaje właścicielowi prawo wyłącznego i niezakłóconego używania znaku towarowego oraz zakazania osobom niemającym jego zgody używania w obrocie oznaczenia identycznego ze znakiem dla identycznych towarów lub usług. (ust. 1a), to jest takiego, które powtarza – bez dokonywania zmian lub uzupełnień – wszystkie elementy tego znaku, lub gdy rozpatrywane jako całość, wykazuje nieznaczne różnice, które nie zostaną dostrzeżone przez przeciętnego konsumenta. (tak wyrok Trybunału z 20/03/2003 r. C-291/00 (...)) Z identycznością znaków mamy do czynienia także wówczas, gdy umieszczony na opakowaniu towaru znak uzupełniony jest o dodatkowe elementy, choćby nawet wraz z nimi był on odrębnie zarejestrowany. W przypadku kosmetyków jest to zresztą powszechną praktyką rynkową. Oferowanie towarów identycznych z tymi dla jakich zostały zarejestrowane znaki towarowe C. K., C., D. i J.! D. Champion E., C. K. One S. W. etc. stanowi zatem naruszenie zdefiniowane w art. 9 ust. 1a. Elementy słowne: One S., (...)dodane do znaków towarowych C. K. i D. nie mają wpływu na uznanie, że zarówno powódka jak i pozwany używają tych właśnie znaków, nie pozbawiając ich odróżniającego charakteru. (por. wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE z 18/07/2013 r. w sprawie C-252/12 S.).

Skutki wspólnotowego znaku towarowego podlegają wyłącznie przepisom rozporządzenia. W innych przypadkach, naruszenie podlega prawu krajowemu odnoszącemu się do naruszenia krajowego znaku towarowego wg przepisów tytułu X. (art. 14 ust. 1) W celu zapewnienia uprawnionemu realizacji jego praw z rejestracji mogą być zakazane, w szczególności:

- a. umieszczanie oznaczenia na towarach lub na ich opakowaniach;
- b. oferowanie towarów, wprowadzanie ich do obrotu lub ich magazynowanie w tym celu pod takim oznaczeniem lub oferowanie i świadczenie usług pod tym oznaczeniem;
- c. przywóz lub wywóz towarów pod takim oznaczeniem;
- d. używanie oznaczenia w dokumentach handlowych i w reklamie. (art. 9 ust. 2)

Gdy sąd uzna, że pozwany naruszył lub że z jego strony istnieje groźba naruszenia wspólnotowego znaku towarowego, wydaje, o ile nie istnieją szczególne powody, decyzję zakazującą pozwanemu takich działań. Stosuje

również środki, zgodnie z przepisami prawa krajowego, których celem jest zapewnienie przestrzegania zakazu. (art. 102 ust. 1).

(...) GmbH należycie dowiodła swych praw i faktu wkroczenia przez R. M. w sferę wyłączności wynikającą z rejestracji znaków towarowych, obejmującej w szczególności decydowanie o pierwszym wprowadzeniu do obrotu towaru w opakowaniach ze znakiem towarowym C. K., C., D. lub J.! na terytorium Unii Europejskiej. Uzasadnione jest zatem zastosowanie względem pozwanego sankcji na podstawie art. 102 ust. 1 w zw. z art. 9 ust. 2 i w zw. z art. 9 ust. 1a rozporządzenia

Żądanie pozwu co do podania do publicznej wiadomości orzeczenia wynika z art. 296 ust. 1a w zw. z art. 287 ust. 2 p.w.p. w zw. z art. 102 ust. 1 rozporządzenia. Dla usunięcia skutków naruszeń pozwanego celowe jest powiadomienie najbardziej zainteresowanych osób, potencjalnych nabywców wyrobów perfumeryjnych od pozwanego, o bezprawnych zachowaniach pozwanego. W tym celu sąd nakazał R. M. opublikowanie informacji o wyroku na stronach internetowych, za pośrednictwem których pozwany prowadził sprzedaż produktów naruszających prawa powódki.

Oddaleniu podlegało żądanie zniszczenia towarów na podstawie art. 286 p.w.p., albowiem nie uzasadniają tego waga naruszenia ani interesy osób trzecich. Produkty oferowane do sprzedaży przez pozwanego są oryginalne i zostały nabyte przez pozwanego w sposób legalny, w na podstawie umów sprzedaży. Pozwany nie może handlować tymi produktami wyłącznie na obszarze (...), natomiast nie ma przeszkód do ich zbycia poza tym obszarem lub ich zużycia przez pozwanego na potrzeby własne. Ponadto uwzględnienie żądania w sposób sformułowany przez powoda w części dotyczącej zniszczenia produktów, które nie zostały wprowadzone do obrotu na terytorium (...) przez powoda lub za jego zgodą praktycznie nie byłoby możliwe do wykonania albowiem powód nie określił w jaki sposób pozwany lub organ egzekucyjny mogliby ustalić, które z produktów z oznaczeniami C. K., C., D. i J.!, będące własnością pozwanego, nie zostały wprowadzone do obrotu na terytorium (...) przez powoda lub za jego zgodą. Powód wykazał to naruszenie tylko co do jednego, zakupionego przez niego u pozwanego produktu, natomiast nie można zakładać, że wszystkie, będące w posiadaniu pozwanego produkty z oznaczeniami C. K., C., D. i J.!, naruszają prawa powoda. Jednoznacznie można to stwierdzić tylko w odniesieniu do produktów pozbawionych opakowań, w których zwykle są one oferowane do sprzedaży przez uprawnionych oraz produktów z usuniętymi kodami identyfikacyjnymi towaru.

O kosztach sąd orzekł na zasadzie art. 100 zdanie pierwsze k.p.c., obciążając nimi w całości pozwanego, jako przegrywającego sprawę, albowiem powód uległ tylko w nieznacnej części. Na zasądzone koszty składają się: 10 000 zł opłata od pozwu, 300 zł opłata od wniosku o zabezpieczenie w sprawie XXII GWO 40/14, 200 zł opłata od wniosku o zabezpieczenie w niniejszej sprawie, 17 zł opłata od pełnomocnictwa, 912,63 zł koszty przesłuchania świadków w drodze pomocy sądowej, 1 326,77 zł koszty egzekucyjnego wykonania zabezpieczenia, 95,94 zł koszty protokołu notarialnego z otwarcia i sporządzenia wydruków ze stron internetowych, 2 869,59 zł poniesione przez powoda koszty tłumaczeń przysięgłych, 1 680 zł wynagrodzenie pełnomocnika powoda. Zważywszy charakter sprawy, jej wagę i stopień skomplikowania, a także czas trwania postępowania, sąd uznał, że adekwatne do nakładu pracy pełnomocnika powódki wykonującego zawód adwokata jest wynagrodzenie w podwójnej wysokości stawki minimalnej. Sąd nie uwzględnił pozostałych kosztów, wskazanych w spisie kosztów złożonym przez pełnomocnika powoda (k.551), ponieważ nie były to koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. W szczególności nie było konieczne stawienie pełnomocnika powoda podczas przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków przed sądem zagranicznym, gdyż w odezwie skierowanej do tego sądu sąd orzekający w niniejszej sprawie zawarł wszystkie pytania do świadków sformułowane przez stronę powodową. Natomiast wydatki poniesione przez stronę powodową na zakup od pozwanego produktów, złożonych jako dowody rzeczowe w niniejszej sprawie, zostaną stronie powodowej zwrócone przez zwrot tych dowodów po prawomocnym zakończeniu postępowania.

Na podstawie art. 80 ust. 1 i art. 84 ust. 1 ustawy z 28 lipca 2005 r. O kosztach sądowych w sprawach cywilnych, sąd z urzędu zwrócił stronie powodowej różnicę pomiędzy opłatami i kosztami pobranymi a należnymi.

SSO Jadwiga Smołuha